

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/274/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412221945
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4412221945.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený: Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o späťvzátí návrhu po doručení rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 28. mája 2013 č. k. 13C/684/2012-48, takto

rozhodol:

Odvolačí súd späťvzatie návrhu **n e p r i p ú ť a**.

odôvodnenie:

Okresný súd Komárno rozsudkom zo dňa 28. 05. 2013 č. k. 13C/684/2012-48 zamietol návrh žalovaného na spojenie vecí do jedného konania s ďalšími vecami oddelenia 13C a zároveň zamietol návrh na zaplatenie majetkovej škody vo výške 125,- eur a nemajetkovej ujmy vo výške 330,- eur. Žalovanému nepriznal náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 112 ods. 1, § 142 ods. 1 OSP, § 3 ods. 1 písm. d/, § 3 ods. 2, § 4 ods. 1 písm. a/, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, 5, zákona č. 514/2003 Z. z. a § 44 ods. 1, 2 Exekučného poriadku. Žalobca sa návrhom doručeným Okresnému súdu Nové Zámky dňa 27. 09. 2012 domáhal vydania medzitimného rozsudku, ktorým by súd určil, že žalovaný je zodpovedný za škodu vzniknutú žalobcovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nové Zámky, pretože tento nerozhodol v zákonom určenej lehote o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v exekučnom konaní, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 4570226 dlžníčkou - povinnou G. O., nar. XX. XX. XXXX. Žalobca si uplatnil aj nárok na náhradu škody vo výške 125,- eur a nemajetkovú ujmu vo výške 330,- eur ako aj náhradu trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že ako oprávnený navrhol zvolenému exekútorovi vykonať exekúciu na vymoženie vzniknutej pohľadávky. Podľa žalobného návrhu exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 13. 01. 2009 vydaním poverenia, t. z., že k rozhodnutiu exekučného súdu došlo po uplynutí zákonom určenej lehoty, s omeškaním viac ako 6 mesiacov. Žalobcovi nesprávnym postupom exekučného súdu mala vzniknúť majetková škoda, ktorú paušálne vyčíslil sumou 125,- eur, pozostávajúcou z paušálnych nárokov špecifikovaných v návrhu a taktiež mu mala vzniknúť aj nemajetková ujma, ktorú vyčíslil sumou 330,- eur za 6 celých mesiacov, počas ktorých bol exekučný súd bezdôvodne nečinný. V dôsledku uvedeného malo dôjsť k vnútorným zásahom do spoločnosti žalobcu, ovplyvňovaniu podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušeniu jeho práv, k strate legitímnych očakávaní, strate dôvery v právo a spravodlivé riešenie veci a k vyvolaniu rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky. Žalobca súčasne vzniesol námietku zaujatosti sudcov miestne a vecne príslušného Okresného súdu Nové Zámky. Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 7NcC/229/2012-9 z 19. 10. 2012 rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Nové Zámky sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci a vec prikázal na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Komárno, ktorému vec napadla dňa 29. 11. 2012. Súd uznesením zo dňa 17. 12. 2012 žalobcu vyzval na doplnenie jeho podania, pričom žalobca podaním zo dňa 22. 01. 2013 súdu oznámil, že nedisponuje rovnopisom návrhu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Originál návrhu na predbežné prerokovanie podal osobne do podateľne žalovaného, ktorý potvrdil jeho prijatie spolu s

prijatím iných návrhov, označením ich súpisu prezenčnou pečiatkou. Žalobca navrhol súdu, aby v konaní vykonal dôkaz oboznámením sa s príslušným spisom žalovaného, keďže on disponuje len jednotnou a nedeliteľnou databázou návrhov v elektronickej forme, a preto môže poskytnúť len uvedenú databázu obsahujúcu 43 597 návrhov. Tvrdil, že v danom štádiu konania neexistuje námietka žalovaného, že v tomto štádiu konania návrh na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody nebol podaný. Súčasne súdu oznámil, že Okresnému súdu Nové Zámky predložil prílohu - potvrdenie Ministerstva spravodlivosti SR o prijatí žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a tieto zaslal konajúcemu súdu aj do iného konania (9C/162/2012). V ďalšom poukazoval na absenciu odôvodnenia uznesenia, ktorým bol vyzvaný na doplnenie podania. Žalobca dňa 19. 12. 2012 doručil Okresnému súdu Nové Zámky rovnopis návrhu vo veci a v sprievodnom liste upozornil na chybu v písaní - nesprávne uvedený dátum narodenia povinnej. Ministerstvo spravodlivosti SR dňa 05. 04. 2013 doručilo súdu návrh na spojenie veci s ďalšími vecami, ktoré napadli do oddelenia 13C a požiadalo o predĺženie lehoty na zaslanie písomného vyjadrenia. Dňa 06. 05. 2013 Ministerstvo spravodlivosti SR doručilo súdu vyjadrenie vo veci, v ktorom poukázalo na zmätočnosť podaní žalobcu, ktorý prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd, napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša žalobca sám. Ďalej uviedlo, že neoznačenie spisových značiek exekučných konaní, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu zo strany exekučného súdu, bolo jedným z dôvodov, pre ktoré Ústavný súd SR odmietol sťažnosť žalobcu na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu a poukázalo na rozhodnutie sp. zn. II. ÚS 211/2012, sp. zn. IV. ÚS 366/2012, IV. ÚS 374/2012. Ďalej poukázalo na nejasný titul nároku na náhradu škody, ktorý si žalobca uplatňuje titulom nesprávneho úradného postupu pre prietahy a na druhej strane i z dôvodu nerozhodnutia v zákonom určenej lehote. Žalobcovi vytklo, že neuviedol kroky, ktoré podnikol na odstránenie neželaného stavu a poukázalo na to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu a túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Ministerstvo spravodlivosti SR v ďalšom informovalo, že žalobca, napriek výzve na doplnenie žiadosti o predbežné prerokovanie náhrady škody, mu neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí. Tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, preto nárok žalobcu nepovažuje za predbežne prerokovaný. K žalobcom tvrdenému nesprávnemu úradnému postupu uviedlo, že prax ukázala, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby súdy mohli objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. Argumentovalo tým, že 15 dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule po 01. 06. 2011, preto ak bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná na súde po 01. 06. 2011, nárok v tejto časti je neopodstatnený. V súvislosti s posúdením, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov Ministerstvo spravodlivosti SR poukázalo na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 16/02 so záverom, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prietahy v konaní. Žalobcovi vytýkalo, že nepreukázal podanie sťažnosti na prietahy v konaní a ani rozhodnutie, v ktorom by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, preto nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prietahov. Súčasne vznieslo námietku premlčania nároku žalobcu. Poukázalo na to, že žalobca nepreukázal vznik škody vo vyčíslenej paušálnej výške 125,- eur, nepreukázal ani vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30Cdo 675/2011). Ministerstvo akcentovalo potrebu zohľadnenia ustanovenia § 3 ods. 1 OZ ako aj ustanovenia § 17 ods. 2, 3 zákona č. 514/2003 Z. z. pri formovaní záveru o potrebe priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch a upriamilo pozornosť na list Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/A3/RM/kb D(2010)] 1360. Práve podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľa na všetkých úrovniach štátnej moci, keďže žalobca je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé právne vedomie nízkopríjmových osôb, a preto sa konanie žalobcu považuje za rozporné s dobrými mravmi. S poukazom na uvedené Ministerstvo spravodlivosti SR navrhlo návrh žalobcu zamietnuť a uplatnilo si náhradu trov konania. Súd v súlade s § 101 ods. 2 OSP pojednával v neprítomnosti riadne predvolaného právneho zástupcu žalobcu, ktorý svoju neprítomnosť na pojednávaní žiadal ospravedlniť mailovou správou odoslanou súdu po skončení pracovnej doby súdu (o 18.17 hod.) deň pred pojednávaním, pričom súčasne požiadaval o odročenie pojednávania z dôvodu kolízie pojednávania s pojednávaním vedeným pred Okresným súdom Nitra. Keďže advokátske spoločenstvo zastupujúce žalobcu má dvoch členov a aj troch koncipientov, aj s poukazom na názor zaujatý či už v uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 77/2002, ale aj v náleze Ústavného súdu SR z 13. 01. 1999 sp. zn. I.ÚS 68/1998, podľa ktorých „sama kolízia pojednávania toho istého zástupcu účastníka na rozdielnych súdoch, o ktorej advokát vedel v dostatočnom časovom predstihu, nie je, bez ďalšieho, akceptovateľným predpokladom

uznania existencie dôležitého dôvodu na odročenie vytýčeného pojednávania. Súd pojednával aj v neprítomnosti žalovaného, ktorý svoju neprítomnosť na pojednávaní žiadal ospravedlniť s tým, že nežiadal o odročenie pojednávania. Súd návrh žalovaného na spojenie vecí s ďalšími vecami oddelenia 13C totožných účastníkov konania zamietol uznesením vyhláseným na pojednávaní vo veci dňa 28. 05. 2013 podľa § 112 ods. 1 OSP. Z dôvodu prehľadnosti súd danú vec nespojil s inými vecami totožných účastníkov konania. Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa písomnými dôkazmi založenými v spise. Zo skutkových tvrdení žalobcu vyplýva, že predmetom konania je nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa zákona č. 514/2003 Z. z. za tvrdený nesprávny úradný postup Okresného súdu Nové Zámky ako exekučného súdu. Za nesprávny úradný postup považuje skutočnosť, že exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sp. zn. EX11661/2008 až dňa 13. 01. 2009 vydaním poverenia, a tak k vydaniu poverenia malo dôjsť po uplynutí zákonom určenej lehoty, s omeškaním viac ako 6 mesiacov. Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 10Er/13/2009 vyplýva, že dňa 12. 12. 2008 bol súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým spísaný so žalobcom, ako oprávneným, návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej G. O.. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a. s. Bratislava zo dňa 19. 09. 2008 sp. zn. SR 08824/08. Súdny exekútor až dňa 09. 01. 2009 doručil Okresnému súdu Nové Zámky žiadosť o udelenie poverenia. Okresný súd Nové Zámky dňa 13. 01. 2009 vydal poverenie sp. zn. 10Er/13/2009-8, číslo exekútorského spisu: EX 11661/08, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vykonaním exekúcie, ktoré mu bolo doručené dňa 02. 02. 2009. Súdny exekútor dňa 24. 06. 2010 súdu oznámil, že predmetné exekučné konanie sa skončilo vymožením pohľadávky oprávneného, jej príslušenstva a trov exekučného konania, v dôsledku čoho poverenie na vykonanie exekúcie vrátil exekučnému súdu. Podľa názoru súdu návrh žalobcu v danej veci zodpovedá ustanoveniu § 79 ods. 1 OSP, keď žalobca uviedol čoho sa domáha, voči komu a z akého dôvodu. Vzhľadom na to, že exekúcia mohla byť začatá až po doručení poverenia súdnemu exekútorovi, pričom žalobca o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody požiadal dňa 27. 04. 2012, nárok žalobcu nie je premlčaný, keď žalobca tvrdí, že o škode sa dozvedel až po doručení upovedomenia o začatí exekúcie. Z dôvodu, že do rozhodnutia súdu vo veci uplynula šesťmesačná lehota od prijatia žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie (27. 04. 2012), súd návrh žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy nepovažoval za predčasný. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že v danom prípade žalobca neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie ním tvrdeného nesprávneho úradného postupu exekučného súdu spočívajúceho vo vydaní poverenia s omeškaním viac ako 6 mesiacov. Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 10Er/13/2009 vyplýva, že dňa 12. 12. 2008 bol súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým spísaný so žalobcom, ako oprávneným, návrh na vykonanie exekúcie. Súdny exekútor až dňa 09. 01. 2009 doručil Okresnému súdu Nové Zámky žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Poverenie bolo podľa pripojenej doručky, súdnemu exekútorovi doručené dňa 02. 02. 2009. Keďže v danom prípade bolo poverenie pre súdneho exekútora vydané exekučným súdom v 4. deň od doručenia žiadosti súdneho exekútora, teda v lehote určenej v § 44 ods. 2 veta druhá EP v znení účinnom do 31. 05. 2010, žalobca neuniesol dôkazné bremeno tvrdenia o nesprávnom úradnom postupe exekučného súdu, keď v konaní nepreukázal, že k vydaniu poverenia došlo až po uplynutí zákonom určenej lehoty. Pokiaľ žalobca v danom prípade nenamieta nesprávny úradný postup pri výkone verejnej moci v dôsledku konania súdneho exekútora pri výkone exekučnej činnosti, je bez významu, kedy poverený súdny exekútor vydal v exekučnej veci Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 10Er/13/2009 upovedomenie o začatí exekúcie. S poukazom na absenciu tvrdeného nesprávneho úradného postupu, ako nevyhnutného predpokladu zodpovednosti štátu, žalobcovi nevznikol nárok ani na náhradu škody ani nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Súd preto nepovažoval za hospodárne vykonať vo veci dôkaz oboznámením sa s obsahom a rozsahom žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie návrhu, ktorú mal Ministerstvu spravodlivosti SR doručiť žalobca dňa 27. 04. 2012 pod číslom 3652. Z rovnakého dôvodu sa súd nezaoberal ani preukázaním vzniku škody a nemajetkovej ujmy žalobcu, najmä keď absentuje podmienka vzniku zodpovednosti štátu, a to nesprávny úradný postup exekučného súdu pri vydávaní poverenia v exekučnej veci žalobcu. S poukazom na uvedené súd návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodný. O trovách konania rozhodol tak, že ich prizná úspešnému účastníkovi. V danom prípade bol úspešným účastníkom žalovaný, ktorý si v zákonnej lehote žiadne trovy konania nevyčísľal a ani zo spisu nevyplýva, že by mu nejaké trovy konania vznikli, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Predmetný rozsudok súdu prvého stupňa bol žalobcovi doručený dňa 28. 06. 2013, pričom lehota na podanie odvolania mu začala plynúť dňa 29. 06. 2013. Dňa 12. 07. 2013 podal na pošte podanie, ktorým

vzal žalobca svoj návrh na začatie konania v celom rozsahu späť. Svoje podanie odôvodnil tým, že v nadväznosti na skutkové zistenia vyplývajúce z exekučného spisu, ktoré sa mu stali známe až po podaní žaloby pri vykonanom dokazovaní súdom, zbral svoju žalobu na plnenie o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v celom rozsahu späť a zároveň požiadal, aby súd konanie zastavil. S poukazom na § 146 ods. 1 písm. c/ OSP žiadal, aby súd rozhodol o trovách konania tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

K späťvzatiu návrhu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný, uvádzajúc, že nesúhlasí so späťvzatím návrhu žalobcu v právnej veci vedenej Okresným súdom Komárno pod sp. zn. 13C/684/2012.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) dospel záveru, že vzhľadom na nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu je potrebné späťvzatie návrhu podľa § 208 OSP nepripustiť.

Podľa § 208 OSP, ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

K späťvzatiu návrhu môže dôjsť v priebehu lehoty na odvolanie, prípadne i po jej uplynutí, pokiaľ aspoň niektorému z účastníkov plynie ešte odvolacia lehota, resp. v priebehu odvolacieho konania, avšak najneskôr do rozhodnutia odvolacieho súdu. Ak dôjde k späťvzatiu návrhu po vyhlásení rozsudku prvostupňového súdu, musí tento súd rozsudok riadne zdôvodniť, keďže odvolací súd rozhoduje, či späťvzatie návrhu pripustí, alebo nie. Ak pripustí odvolací súd späťvzatie návrhu, zruší uznesením rozsudok súdu prvého stupňa a súčasne konanie zastaví. Uznesenie o tom je potrebné doručiť všetkým účastníkom konania.

Odvolací súd späťvzatie návrhu nepripustí, ak druhý účastník s týmto späťvzatím nesúhlasí. V danom prípade je potrebné poukázať na skutočnosť, že nesúhlas druhého účastníka so späťvzatím návrhu nemusí byť odôvodnený vážnymi dôvodmi tak, ako je tomu v konaní pred súdom prvého stupňa podľa § 96 ods. 2 OSP. V odvolacom konaní preto platí, že nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu, a to aj bez uvedenia dôvodu tohto nesúhlasu, znamená, že odvolací súd v tomto prípade späťvzatie návrhu nepripustí.

Krajský súd v Nitre preskúmaním spisového materiálu zistil, že žalobca po rozhodnutí súdu prvého stupňa vzal svoj návrh na začatie konania v celom rozsahu späť. Podanie zo dňa 12. 07. 2013, ktorým vzal svoj návrh späť v celom rozsahu a žiadal konanie zastaviť bolo súdu doručené v čase, kým rozsudok súdu prvého stupňa nenadobudol právoplatnosť. Žalovaný so späťvzatím návrhu v zmysle ustanovenia § 208 OSP nesúhlasil, avšak svoj nesúhlas žiadnym spôsobom neodôvodnil. Z uvedených dôvodov odvolací súd v zmysle ustanovenia § 208 OSP späťvzatie návrhu nepripustil.

Právoplatnosťou tohto rozhodnutia v dôsledku nepripustenia späťvzatia návrhu, rozsudok súdu prvého stupňa zo dňa 28. 05. 2013, č. k. 13C/684/2012-48 nadobudne právoplatnosť späťne dňom, ktorým by nadobudol právoplatnosť, keby späťvzatie návrhu podané nebolo.

Toto uznesenie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.